
Quaestio theologica.

Numéro d'inventaire : 1980.00014.25

Type de document : affiche

Période de création : 3e quart 18e siècle

Date de création : 1750 (vers)

Description : Une feuille manuscrite, découpée dans l'affiche originale. Les bords sont irréguliers. Une importante déchirure sur le bord droit. Coin supérieur gauche mutilé. Perforations en divers endroits. Encre brunie pour l'ensemble du texte. Encres bleue et rouge pour certains mots. Au verso des traces de colle et un fragment adhérent de page imprimée. Papier vergé filigrané.

Mesures : hauteur : 396 mm ; largeur : 292 mm

Notes : Fragment d'une affiche annonçant la question de théologie que doit soutenir un candidat. Seul le texte des articles développés a été conservé dans ce fragment, sans indication d'auteur, de lieu ou de date. La question est: "Qui est la source de l'eau jaillissant dans la vie éternelle ?". Les articles constituent un développement sur la grâce. Dans le troisième, l'auteur s'oppose au jansénisme et rappelle les condamnations de cette doctrine énoncées par différents papes au 17ème siècle. Le texte est manuscrit. Les débuts de paragraphes et les mots importants sont tracés à l'encre rouge ou bleue.

Mots-clés : Affiches de thèses et d'exercices publics

Filière : Université

Niveau : Supérieur

Autres descriptions : Langue : Français

Nombre de pages : 1

Quis Est Fons aquae salientis In Vitam æternam

GRATIA quae est Domini supernaturalis voluntas ad vitam aeternam: Cuius quidem hostes infensissimi fuerunt. Pelagiani quam maiore a
ltero quam potest huiusmodi arbitrio, etiam omnino sine habita sua actuali, Internam tuam quod ratione tantum motione penitus abierunt; de ex
tiori. Pelagius etiam hunc appetentem, taliter in his speciebus Catholici sceleris **INIAM** voluerunt.

se huiusmodi. Elaboraverunt à Pelagianis propter quod non solum claustrari, gratia interioris necessitatem ad singulos actus disponere, sed etiam ad iustitiam fieri Constantinopolitanis, quod quid in Contrariis praevidetur, in quibus non fuit S. Augustinus unde et merito damnata est prima

luis-que's — *igitur Pelagianismi aut Semipelagianismi nota sunt nonnulli, gratia praeuenientia interveniens saltem ad omnes et singulos actus bonos agnoscat quidem est. (C) Ad igitur necessariam esse gratiam 1° ad quodlibet bonum supernaturale. Cognoscendum. 2° ad quodlibet bonum opus supernaturale. Etiam necessarium. Ergo, ad quodlibet suum Verum, suum bonum opus naturale dicitur. Cognoscendum aut faciendum: quia quam tam saltem multum naturalis quorum est. Cognoscit, ut presentia haberi non potest ab eoque gratia. Inferioris auxilii: quod licet v.g. 9. propter omnium principiorum legum naturalium, 3. Etiam, aut ex his naturae, et alia quorundam quodlibet licet supernaturale non sint, auxilium tam supernaturale indigent; Ceteris autem divina naturalis libertatis, et tam differt natura humana;... ad semipelagianismi errorem. Dicit axioma vulgare fuisse quod sic est, Deus non datur gratiam, si loquar, subdit*

Expositio gratia Eboraci de finibus accipiuntur. In cuius tamen veritate prosumus infidelissimi bellicose predestinationis, protestantes, sed
maioribus his profligant. Eboraci predestinationis quidem in Concilio Arelatensi anno 1765. Nequissimo anno 1785 et Carriacis tum anno 84 et tum in
Concilio Valentinensi anno 1766. Idcirco videtur, appropiata tamen non sicut quod sensum Copulati valentinis. In quorum prosumus Gentilis Jansenius actione pro
una. Chuteranorum quoque et Calvinistarum prescripta sunt dicta in Concilio Tridentino sessione 18. Can. 17 et 18. Praeterea prosumus 176. Summi
prosumus, necnon prosumus 16 hereticorum, falsitatem. In Bulla sua Damasci. In hac quidem Bulla aliquid mutatum aut falsitatem sola frui

rum omnium Impia Cognata & a gratium necessitatem, mandatorum impossibilitatem, liberi arbitrii destructionem, gratiae sup-
pro omnibus & bonis iudicium maiore quam per hoc licet benivolentia renouavit Bonifacius Janensis late suo libro Cui titulus Augustinus ne quo qu-
fatis merito damnator sunt a summi pontificis Innocentio IX. anno 1558. Alexander VII. anno 1667. Clemente IX. anno 1669. multa f-
Armadus Cuius fatis iniuria pro diffinitione sua expacitate quatuor Episcopis a Clemente IX. huius porro Janensis doctrina falso per nos & hereticos ri-
niente terram videlicet ex Boboti, quarum quae gradibus superioribus, vinet mureto & L. hujusque delictationis promissionis et necessitatis nullum apud
Janensis barreis hae licet multis attrita luliois fulminibus et pugnatum Colibri fortissimi in variis Gyros et Paucitatem fluxus superi-
tum, & lo majore El a botavit andania, ut didi pulcos suos verbo et exemplo docuit L. lincas luliois Eladas, fulminaque glorio Contemneret, et o-
rum Caducitatem ostendat.

uri sunt vel Coniipi potest. In quibus homo Consideratur. In ordine ad gratiam; status nimirum naturae, iuxtaeque in quo
non reparatur status naturae per Christum reparatur; status naturae integrae et status naturae purae, quoniam Extra Conventum Consideramus. Cum
quod status humanus Inter Stadium naturae, iuxtaeque et lapsus sit. In praesentia Item non daretur auxilium efficax, ad differendum Status
quod dicit Iansenius In sancti Augustini doctrina funditissimum, alio modo nobis in hoc principio Adversum ipsum, quod dicitur. In Augustini loco
nam quod in hoc de sumpto. ex 12 libro de Conceptione et gratia, ubi de adiutorio quo clauditor. In quo non. In statu naturae iuxtaeque Constat bonorum gra-
possi fuisse Supernaturalia, non autem naturalia, ut folio 20. Respondit Iansenius, primum homo gratis gratiam habere, non etiam, quod aliqui illa fluita-
sunt, sicut et gratia, iuxtaeque per liberum arbitrium non fuit naturalia, ut folio 21. Item, sed vero Supernaturalia. Iuxtaeque de
congruit. Apostoli, quod dicitur. In quo autem habes quod non accipit, aut si accipit quod gloriaris. Propter Iansenius gratiae sufficientes de
Pelagiani, quod dicitur. In quo autem habes quod non accipit, aut si accipit quod gloriaris. Propter Iansenius gratiae sufficientes de

[illegible]

inc Gratiam quae sufficiens dicitur omnibus hominibus offerri nemini excepto Evidens, iustus et pios desiderios hominum oratio, iustis et bonis
ad salutem sui corporis gratiam peruenire possunt, Contra hoc autem tenentur quia dicitur de illis qui sunt in peccato, Rebusque gratiam non ad salutem suam peruenire
materialibus tantum ad Regis filios iustus veluti bene Conuincit omnia peruenire quodque subtrahi gratiam, qui facit et condita iugiter, et omnia tantum
hinc, aliter bene Thomista, aliter Conuincit, aliter vero Equitas non nulli Theologi qui omnes in eo Conuincit, gratiam ad omnia sufficiens duo semper fructus
probatum sunt, gratiam sufficiens sui non semper fructus efficit, tum ad faciliorem quendam iugiter, tum ad iugiter aduenire per rationem et bonum, iugiter
habentem Zelig, gratiam hanc quae faciliorem effectum habet, Efficiam diuina Contra hoc solent alio modo et debemus, de nomine suum de gratia
saluberrima Gratiam suam habere ad differentiam gratiae de se Efficiam, parua gratia facienti, quam scilicet deo suo sufficiens etiam dicitur, et

Præter Gratiam Sufficiensdem, Theologi omnes Efficacem agnoscunt, non in actu primo tantum, sed in natura sua, nec nec, non Communitim; nos dicimus probabiliter videri dari aliquas gratias in se et ex natura sua Efficaces, in his probabile occurrit, hoc tamen Certum omnino esse credens non audemus. Unde, porro repetenda sit gratia Efficacia, an in abundantia sit. Communionis prævalentis, ut voluit nonnulli; an ex motione virtuosâ impellente, et physica voluntatem determinante, ut voluit unus præminentium, ut Censuit Thomas Pinus; an in gratia vi simul et Circumstantiâ cum speciali Dei Erga Cuius homines volente Dei motione moraliter quidem sed Infallibiliter voluntatem determinante, res hoc propter difficultas ad dirimendum; nos igitur certam gratia Inestimamus non repugnare ratione gratia Efficacia in mira Dei motione, quæ in se hominum Infallibiliter patet quæ est Fons aquæ salientis in vitam eternam.

